

NOVEMBERDAG.

't Wordt dor en kaal,
En vuil en vaal
In wei en woud en velden;
Een gure mist
Komt ons beslist
De komst des winters melden.

Het buksgeknal,
In bosch en dal,
Verraadt het schot der jagers,
En 't haasje vlucht,
Met recht beducht,
Voor 't lood van zijn belagers.

De gouden dos
Van 't statig bosch
Valt rits'lend op de paden,
En menig boom
Strooit op den stroom
Des breedten vliets zijn bladen.

Geen vogel fluit
Met zoet geluid,
Of dartelt door de twijgen;
Zij zijn gevlucht
Naar zoeler lucht,
En die hier bleven, zwijgen.

De levenslust
Schijnt uitgeblusht,
In dier en plant en boomen;
Geen tortel koert,
Geen vischje roert
Zich aan het vlak der stroomen.

Voor 't blij geschal,
In bosch en dal,
Heerscht thans een sombre stilheid;
Voor lentezoet
En zomergloed
Een koude winter-kilheid.

Geen bloempje licht,
Vol kleurenpracht,
Ons, waar wij treden, tegen;
Ze zijn vergaan
Met knop en blaân,
Verflenst door mist en regen.

Geen zonneglans
Aan 's Hemels trans
Breekt door de wolkenlagen;
Een somber grauw
Bedekt het blauw
En spelt ons gure dagen.

Den Bommel, (Z.-H.)

Straks huilt en raast
En brult en blaast
De stormwind door de dreven,
En schudt den dos
Der olmen los,
En doet de beuken beven.

Het laatste schoon
Der najaarskroon
Wordt ruw in 't stof gesmeten;
De lust en lof
Van tuin en hof
Vertreden en vergeten.

Het groen en goud
Van wei en woud
Ten prooi en aas der wormen,
En plant en bloem,
Der gaarde roem,
Ten speelbal van de stormen!

Zoo ziet ge, o mensch!
Uw lust en wensch
Vergaan als zomerweelde;
Niets wat hier is,
Is ooit gewis,
Hoe 't ook de zinnen streelde.

Der wangen blos,
De schoonste dos,
Heeft o zoo kort maar waarde;
Hoe schoon het zij,
't Gaat ras voorbij,
Niets houdt er stand op aarde.

Maar straks ontplooit,
Met goud bestrooid,
De lente weer haar wieden;
Dan vlucht de nacht
Voor hooger macht,
Bij 't eerste morgenkrieken.

Dan licht en lacht
De zon vol pracht,
En spreidt alom haar stralen,
En 't blij geklank
Van lof en dank
Klinkt jublend door de dalen.

En woud en wei,
Gaan blij ten rei,
Versierd met loof en bloemen,
En aller stem,
Verheerlijkt Hem,
Wiens liefd' en macht wij roemen.

J. RAAP JR.